

KVINDESTEMMERETS-BLADET

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.
Led af: »The International Woman Suffrage Alliance»

Prisen fra Oktober 1912 til Oktober 1913 er 2 Kr.
Der udkommer et Blad en Gang om Maanedoen.
Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Architekt Professor Vilh. Klein.

Fra en meget kompetent Haand, har jeg faaet Oplysninger om den Mand, der altid følte saa venligt for Kvindernes Sag. Han delte heri sin Hustru's, Professorinde Charlotte Kleins, retfærdige Anskuelser, om hvad der tilkom Kvinderne, og især, at der ogsaa for dem aabnede sig Udviklingsmuligheder i alle Brancher. Det var glædeligt at see, hvorledes Kv. Læseforening fik Vækst overskygget som den var af begges Interesse. Vi har hørt om hvor venligt Prf. Klein hjalp Foreningen i Boligspørgsmaalet, da den i sin Begyndelsestid ofte var ilde stødt. Vi veed jo, at Fru Klein var Kv. Læseforenings første Formand, og vi har ofte glædet os over hendes bestandige Moderlighedsfølelse for Foreningen. Det er af hende vi har laant Prf. Kleins udmærkede Portræt. Vi lægger Prf. Kleins Biografi i hans sagkyndige Vens Hænder og vil kun endnu bringe en Tak fra os Kvinder i København for hans Hjælp dengang saa faa Hænder var udstrakt mod os.

J. M.

Architekt Klein er født 1835. Medens han som ung Mand uddannede sig til Architekt, følte han sig meget tiltalt af Bindebøll (Thorvaldsens Museums Bygmester), hos hvem han ofte arbejdede privat, og som viste ham meget Venskab. En anden Mand, som havde megen Indflydelse paa ham, var Professor ved Universitetet Rasmus Nielsen, hos hvem han, som ung Mand, var en daglig Gæst. Skønt han i en Del Aar arbejdede som Architekt hvor han især satte Pris paa Chr. d. 4.s Stil, fordi han syntes at den passede til vort Klima og til de danskes Behov, var han med sin ideelle Trang og sin store Arbejdskraft en Mand, som med sine mange Interesser levende deltog i det Liv,

der pulserede om ham. Han gav det Udtryk paa forskellige Maader ved at udtale sig i Avisartikler, Smaaskrifter og Maanedsskrifter, efterhaanden som han selv blev bevæget og greben af de Begivenheder, som Tiden førte med sig, og der findes derfor ogsaa en Del Skrifter om Undervisning og Kunst, om sædelige og nationale Spørgsmaal og endelig fra

Architekt, Professor Vilh. Klein.

hans senere Aar historiske og filosofiske Arbejder. Vi skal saaledes blandt hans Skrifter fremhæve: »Om Haandværkernes Uddannelse» Særtryk af Industriforeningens Tidsskrift 1867 »Om Kunstværdi» Særtryk af »Literatur og Kritik» 1890, »Det literære Venstre og det saakaldte Sædelighedsspørgsmaal» 1887, »Anti-Brandesianske Flyveblade» udg. 1887—88, »Nutidsspørgsmaal» 1. B. 1890—91 og 2. B. 1891—92, »Italiens Historie» 3. B. 1904—08, og »Vort indre Liv» 1912, endelig under

Pseudonymen O—g »Folkelig Politik» 1870, der endnu har Bud til vor Tid. Mange af disse Ting, ikke alene spejler Tidsspørgsmaalene paa en livlig Maade, men giver Indblik i en varmt følede og ideel Fædrelandsven. Dette viste sig ogsaa i hans Livsgerning. Han elskede de Unge og vilde gerne opdrage dem til dygtige og lykkelige Mennesker. Derfor stiftede han den nye Haandværkerskole, hvor Undervisningen gik med Liv og Lyst. Man lod Eleverne begynde med det praktiske, indtil de selv opdagede at de ikke kunde undvære Stereometri, Perspektiv o. s. v. Først da, begyndte man at arbejde skolemæssig, og hørte Eleverne et Foredrag f. Ex. om Holberg, blev de taget hen i det kongl. Teater for at se Jeppe paa Bjerget. Han og hans Hustru havde tænkt paa i deres Hjem at uddanne nogle unge Piger til kunstindustrielle Arbejder, men da Kvindesamfundet stiftede »Tegneskolen for Kvinder» tilbød de at give gratis Undervisning i de første Aar, indtil Klein havde interesseret Staten og Kommunen saa meget for de unge Kvinders Uddannelse, at Skolen kunde bære sig. Ogsaa paa anden Maade havde han Kvindernes Tarv for Øje, idet han paa flere Maader støttede »Kvindelig Læseforening». Det første Halvaar foranledigede han, at Bestyrelsen af Københavns Sparekasse gav den fri Bolig, og senere hjalp han den snart hist snart her til en billig Bolig. Han havde ingen Børn, men ogsaa her tog han sig af de Unge ved paa kortere eller længere Tid at give dem Ophold i sit Hjem og hjælpe dem frem til Uddannelse og Existens, og det hørte til hans største Glæde at interessere de Unge for Kunst og Natur og saa efter Evne tage dem med paa sine Rejser til Italien for at lære dem at nyde Kunst og lade dem føle den højtidelige Glæde, som han selv følte ved at staa Ansigt til Ansigt med de Minder, der tilhørte Historiens tidligste Tider.

